

Ærlig omstilling til grøn togdrift

Af Preben Maegaard, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi; senior vicepræsident for EUROSOLAR.

Det statsejede DSB køber noget såkaldt grøn strøm fra det statsejede DONG Energy. Penge flyttes fra den ene lomme til den anden, hvorefter DSB markedsfører sig på, at elreven togdrift hokus pokus er blevet grønnere. Det er den imidlertid ikke. Derfor er det fortjenstfuldt, at *Ingeniøren* i flere artikler (38/2007) afslører hulheden i CO₂ kvote systemet.

Regeringerne verden over forhandlede og ratificerede i årevis internationale energikvote aftaler på plads under stor offentlig bevågenhed og fik med Kyoto-aftalerne lavet et kompliceret, virtuelt system, som reelt er luftkasteller. Elektriciteten bliver jo ikke grønnere ved at sætte den på kvoter. Den eneste måde, hvorpå vi kan skabe en mere grøn fremtid og komme væk fra de fossile brændsler, er udbygning med og omstilling til vedvarende energi.

Og på det felt sker der ingenting af betydning i Danmark. Ser man på de internationale oversigter over tilvæksten med vindkraft, har den i Danmark i en årrække ligget på under 1%, altså reelt ingenting. Så når DSB og DONG laver store grønne el-handler med hinanden, er der nogle el-forbrugere, der hidtil har brugt grøn strøm som resultat af tidligere tiders udbygning med vedvarende energi, som pludselig må konstatere, at nu er det kulsort energi, de i stedet forbruger. Den samme grønne strøm kan jo ikke bruges flere gange eller hvad?

Er vi således købt eller solgt i Sydthy? Her har de 150 lokaltejede vindmøller årligt siden 1996 produceret over 100 millioner kilowatt timer. Derfor har vi med rette kunnet sige, at vi er blevet mere end 100% forsynet med grøn

strøm, eftersom vores forbrug er på 75 millioner kWh. Derfor spørgsmålet: Er der blevet manipuleret, så det er vores grønne strøm, som nu pludselig er blevet til DSB's grønne strøm? Og hvis den ikke er hugget fra os, må der være nogle andre, som ikke længere er så grønne, som de ellers troede, at de var.

DSB er et stort, stærkt og fremadrettet foretagende og skulle holde sig fra kreativ bogføring, når det gælder et grønt image. Den ærlige løsning til at blive grøn er jo enkel. Sammen med Banestyrelsen, et andet statsligt foretagende, ejer jernbanevæsenet masser af udmærkede opstillingssteder for vindmøller og solceller.

På stationer og perrontage, langs de mange hundrede kilometer spor, ved broanlæg og andre tekniske landskaber, kan der fint indpasses vindmøller og solceller i stor målestok. Ikke nødvendigvis af MW-størrelse, men tilstrækkeligt mange anlæg til at togene i fremtiden med rette kan siges at køre på sol- og vindmøllestrøm. Det må DSB kunne finde en løsning på, når private husstande, med hjerter der bankede for vedvarende energi, tidligere kunne gøre Danmark internationalt førende inden for specielt vindenergi. Nogle skal jo gå foran.

Friske initiativer med DSB i fortroppen indenfor sol og vind kan være med til at overflødiggøre kvotesystemet. Det udspringer af Kyoto-aftalerne og afsløres i *Ingeniøren* endnu engang som noget makværk. Kvotesystemet blev oprindeligt udformet for at få USA med i Kyoto-protokollen. Alligevel sprang USA fra, og resten af verden kom til at sidde med et system, som var det bedste, man kunne blive enige om. Men det er pumpet op med varm luft; det skævvrider, lukker op for mange former for svindel, er bureaukratisk og viser flere og flere helt utilsigtede konsekvenser, såsom at samvittighedsfulde borgeres el-besparelser i et EU-land af elselskaber kan sælges og dermed føre til merforbrug i et andet.

Kyoto-aftalerne udløber i 2012. Efter hvert besøg ved Grønlands kælvede isbjerge har statslederne travlt med at fortælle om et presserende behov for nye internationalt forpligtende aftaler. Man ser frem til, at sådanne kan indgås på den internationale klimakonference, COP15, i København i 2009.

Allerede nu må alle gode kræfter begynde at arbejde for, at kvotesystemer, grønne certifikater, CDM og lignende ordninger bliver bandlyst i det nye aftalesystem, og at industrilandene ikke igen for at beskytte de dominerende energiselskabers interesser med uigennemskuelige fiksfakserier smyger udenom selv at skulle omstille til vedvarende energi. www.folkecenter.net , www.eurosolar.org